

Son Gününü İlk Çe Yaşamak

– EFT€LY@ · 01 Kasım 2013

"Her gün senin için son günün müdür?... "

Yaşlı adamın sorusu beni günlerin, ayların ve hatta yılların yazılmış olan Amel defterleri kadar karmaşık ve derin hesaplara düşürmüştü...

-Değil.

-Neden?

-Son gün Dünyanın en değerli mücevherine eşittir... Ben ise o mücevheri taş niyetine aklımın sığ sularının derin kesimlerine fırlatıverdim...

Adam bana umutsuz vaka edasıyla baktı... Derin sorgu yuvası olan gözlerimi süzdü... "Vasat " dediğini duyar gibi oldu enikonum... Vasat mı?... Daha hayat iplerim kopmadı ihtiyar sen neyden söz ediyorsun demek geldi içimden...

Ya da belki kopmuştur...

-Yavrum sen daha gençsin... Önüne daha nice gül bahçeleri, nice deniz mavilikleri gelecek... Ama unutma, güzellikler kolay elde edilmez... Hep bir uçurum dibinde olacaksın...

-Ne uçurumu bey baba?...

-.....

-Ne uçurumu?...

Derince bir sessizlik...

-Ne uçurumu?!...

-Ölüm yavrum... Ölüm...

Hayatın 4 harfin surasıyla bitmesi ne kadar basit geliyordu anlamayana... Anlayana ise girift bir bilmece... Belki bazen bilmemek... Huzrun bir parçası kopupta kalbimize düşürüyordu...

Birden saatin bana dersin var koş diye hatırlatırken kafam bu düşüncelere ve adamın dediklerine takıldı... Deri ceketimi çekiştirdim kızıl kıvrıkcık saçlarım ipeğin hışırdamasına benzer hışırdayarak omuzlarımı kapladı ve sınıfıma girdim... Sınıftan çıkan uğultu ve sıcaklık beni şamar vurulmuşçasına geri savuruverdi... Olmayacak duaya amin dercesine biraz daha iyimserlikle oturdum sırama... Ve tüm dersler film şeridi gibi hızlıca akıverdi...

-Sinem...

-.....

-Sineeemmm...

-Buyrun Hocam...

-Burda mısın?...

-Sizce?...

-Değilsin ama olmalısın...

-Olmak için çok yorgunum ve doluyum hocam...

Hoca gafil avlanmışçasına sustu ve ders tüm hızllıkla devam etti... Ve benim düşüncelerim bu sefer 2 kat daha büyümeye ve beynimin içine sığmamaya başladı...

Eve geldiğim vakit bedenimi suya susatmışçasına ılık sulara koyuverdim ve o hızda dışarı çıktım... Kendimi soğuk zebanilerin açlığına teslim edercesine bırakmak istiyordum... Ama olmadı... Sıcaktı... Sıcaktı her zerrem düşünce ateşiyle...

-Anne...

-Efendim...

-Bugün son günümüz mü?...

-O soru nerden çıktı kızım... Biz bilebilir miyiz?... Bizi yaradan Allahımız bilir onu ancak...

-Ya... Peki anne...

Yatađa yattığım vakit tm dşnce mihraklarım son buluyordu... Dđmlerim zlyordu... Ve bedenim gideceği yarı lm mbaledesine hazır soğuyordu... Szcklerim kendi kendine fısılđayıyordu...

-Allahım... Son gnmse eğer bu gn... Sabaha glmseyan bir beden bırakayım arkamdan...

Son sz... Kelime-i Őehadet...

.....

-İyi akŐamlar sayın seyirciler... Őu anda yeni gelen bir lm haberini aktarmak istiyoruz... 18 yaŐındaki gen kız yatağında l bulundu... Ve kız glmsyormuŐ evet glmsyormuŐ...

.....

E F T E L Y A...

(Akdenizi cebinde taŐıyan kız...)